

Róma megalapozza a látomást – Tizenhármasszám

Róma vitái: A fenevad képmása végső próbájának megértése

Jeff Pippenger

2024-09-01

Miközben az adventtörténelemben lezajlott különféle viták vizsgálatát sorról sorra egymás mellé állítjuk, hogy eljussunk a jelenlegi kérdés megértésének lezárásához, öt prófétai vonal kiválasztott jellemzőit vettük szemügyre. Az első vonal egyben az utolsó vonal is, mert mindkét vita közvetlenül Dániel tizenegyedik fejezete tizenegyedik versének „a te néped erőszakosai” kifejezésén alapult. Megvizsgáltuk Uriah Smith és James White vitáit, valamint a Dániel könyvében szereplő „a mindennapi” körüli vitát. Megvizsgáltuk azt a vitát is, amely Dániel tizenegyedik fejezete utolsó hat versének 1989-ben történt felnyitása után támadt, az északi király tárgyában. Ezután megvizsgáltuk Jóel könyvének négy rovarát. Sokkal többet is hozzá lehetne még fűzni mindegyik vonalhoz, mi azonban csupán bizonyos jellemzőket különítünk el, amelyek hozzájárultak azokhoz az álláspontokhoz, amelyek elutasították a Róma tárgyhöz kapcsolódó igazságokat.

Öt történet van, de mivel az első egyúttal az utolsót is képviseli, ez hat vonalat jelent. E vitavonalak prófétai környezete az utolsó napok, ezért e vonalakat a fenevad képmásának próbája idején kell alkalmazni.

„Az Úr világosan megmutatta nekem, hogy a fenevad képmása a kegyelmi idő lezárulta előtt fog felállítani; mert ez lesz Isten népe számára a nagy próba, amely által örök sorsuk eldől....”

„Ez az a próba, amelyen Isten népének át kell mennie, mielőtt elpecsételtetik.” Manuscript Releases, 15. kötet, 15. o.

A fenevad képmása kialakulásának próbája — miként a vitakérdések másik hat vonala is — Róma prófétai tárgyát illető próba. Az a nagy próba, amely azelőtt következik be, hogy Isten népe elpecsételtetik, a római fenevad képmásának kialakulásáról szól. A fenevad a pápai hatalom, és az Egyesült Államok a pápai hatalom képmását alakítja ki, miközben előrehalad a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény felé.

„Ahhoz, hogy az Egyesült Államok megalkossa a fenevad képmását, a vallási hatalomnak oly módon kell uralma alá hajtania a polgári kormányzatot, hogy az állam tekintélyét is az egyház használja fel saját céljainak megvalósítására.” The Great Controversy, 443.

Az az Egyesült Államokban hozott vasárnapi törvény azonosítja, hogy a fenevad képe az Egyesült Államokban teljesen kialakult.

„Ám éppen azáltal, hogy világi hatalommal kényszerítenék ki valamely vallási kötelesség teljesítését, maguk az egyházak alkotnának képet a fenevadról; ennél fogva a vasárnapünneplés kikényszerítése az Egyesült Államokban a fenevad és az ő képe imádásának kikényszerítése

volna.” A nagy küzdelem, 449.

A vasárnaptörvény idején a fenevad képmása teljesen kialakult az Egyesült Államokban, és ekkor az Egyesült Államok teljesen elszakad Istentől, és megkezdí próféta munkáját: arra kényszeríti az egész világot, hogy a fenevad képmását megalkossa. Az Egyesült Államokban a vasárnaptörvény idején Sátán megkezdí csodálatos munkáját abban, hogy a világ nemzeteit arra vezesse, hogy megismételjék a fenevad képmása megalkotásának folyamatát, amely a világ minden nemzetét magában foglalja.

„A pápaság intézményének Isten törvényét sértő kikényszerítéséről szóló rendelet által nemzetünk teljesen elszakad az igazságosságtól. Amikor a protestantizmus kezét átnyújtja a szakadékon, hogy megragadja a római hatalom kezét; amikor átnyúl a mélység fölött, hogy kezét fogjon a spiritizmusmal; amikor e hármasszövetség befolyása alatt országunk mint protestáns és köztársasági kormányzat megtagadja Alkotmányának minden alapelvét, és intézkedéseket tesz a pápai hamisságok és megtévesztések terjesztésére: akkor megtudhatjuk, hogy elérkezett az idő Sátán csodálatos munkálkodására, és hogy közel van a vég.”
Testimonies, 5. kötet, 451.

Az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején Sátán az Egyesült Államokkal együttműködve arra fog kényszeríteni minden nemzetet, hogy az Egyesült Államok példáját kövesse az egyház és az állam rendszerének létrehozásában, valamint a vasárnapimádat kikényszerítésében.

„Sátán csodákat fog tenni, hogy megtévevse a föld lakóit. A spiritualizmus úgy végzi majd a maga munkáját, hogy a halottakat megszemélyesítteti. Azok a vallási testületek, amelyek megtagadják Isten intő üzeneteinek meghallgatását, súlyos megtévesztés alá kerülnek, és egyesülnek a polgári hatalommal, hogy üldözzék a szenteket. A protestáns egyházak egyesülni fognak a pápai hatalommal Isten parancsolatait megtartó népének üldözésében. Ez az a hatalom, amely a nagy üldöző rendszert alkotja, s amely lelki zsarnokságot fog gyakorolni az emberek lelkiismerete felett.”

„Két szarva volt, a Bárányéhoz hasonló, és úgy szólt, mint a sárkány.” Jóllehet azt vallják, hogy az Isten Bárányának követői, az emberek mégis a sárkány lelkületével telnek meg. Azt vallják, hogy szelídek és alázatosak, de a Sátán lelkületével szólnak és alkotnak törvényeket, cselekedeteikkel pedig megmutatják, hogy az ellenkezői annak, aminek vallják magukat. Ez a bárányyszerű hatalom egyesül a sárkánnyal abban, hogy hadat viseljen azok ellen, akik megtartják Isten parancsolatait, és akiknél megvan Jézus Krisztus bizonyosságtétele. És a Sátán egyesül a protestánsokkal és a pápistákkal, velük összhangban cselekedve mint e világ istene, úgy parancsolva az embereknek, mintha országának alattvalói volnának, akikkel tetszése szerint bánhat, akiket kormányozhat és uralma alatt tarthat.

„Ha az emberek nem hajlandók beleegyezni abba, hogy lábbal tiporják Isten parancsolatait, a sárkány lelke nyilvánul meg. Börtönbe vetik őket, tanácsok elé állítják, és megbírságozzák őket. „És azt cselekszi, hogy mindenekkel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal bélyeget adasson az ő jobb kezükre, vagy az ő homlokukra” [Jelenések 13:16]. „És adaték neki, hogy lelket adjon a fenevad képének, hogy a

fenevad képe szóljon is, és azt cselekedje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek” [15. vers]. Így Sátán bitorolja Jehova előjogait. A bűn embere Isten székébe ül, azt hirdetve magáról, hogy ő Isten, és Isten fölött cselekszik.” Manuscript Releases, 14. kötet, 162.

A pápai hatalom a fenevad, az Egyesült Nemzetek Szervezete a sárkány, az Egyesült Államok pedig a hamis próféta. Akik összezavarodnak az antikrisztus jelentését illetően, aki egyaránt a Sátán és a Sátán földi képviselője, Róma pápája, végül az antikrisztus oldalára fognak állni.

Az Egyesült Államok nem a bűn embere. A bűn embere az antikrisztus, és ő a Sátán földi képviselője. Összetéveszteni azt a hatalmat, amely a pápaságot a föld trónjára ülteti, magával a pápasággal, Pál szerint annak bizonyítéka, hogy valaki nem szereti az igazságot. Elvetni a pogány Róma prófétai szerepét, amely visszatartotta a pápai hatalmat mindaddig, amíg a pogány Róma el nem távolított, hogy a pápai hatalom nyilvánvalóvá legyen, miként az a Második Thesszalonika második fejezetében ki van fejtve, annyit tesz, mint elvetni a Szentlélek kitöltését és elfogadni a tisztátalan lélek kiáradását, amelyet Pál erős tévelygésként azonosít. Ezt leszögezve, az ősi próféták mindegyike közvetlenebbül szólt az utolsó napokról, mint azokról a napokról, amelyekben éltek.

„Az ősi próféták mindegyike kevésbé a maga korához, mint inkább a miénkhez szólt, úgyhogy prófétálásuk számunkra van érvényben. »Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megíratnak pedig a mi intéseinkre, akikhez az idők vége elérkezett.« 1 Korinthus 10:11. »Akiknek megjelentetett, hogy nem maguknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, amikről most hirdettek nektek azok, akik a mennyből küldött Szentlélek által hirdették nektek az evangéliumot; amelyekbe az angyalok vágyakoznak betekinteni.« 1 Péter 1:12....”

„A Biblia e végső nemzedék számára halmozta fel és fogta egybe kincseit. Az Ószövetség történelmének minden nagy eseménye és ünnepélyes története megismétlődött, és ismétlődik az egyházban ezekben az utolsó napokban.” Selected Messages, 3. könyv, 338–339.

A pogány Róma és a bűn embere a Második Thesszalonikai levélben az utolsó napok Egyesült Államait és a pápai Rómát jelképezi. Ezen igazság félreértése egyebek mellett azt bizonyítja, hogy még ha valaki azt állítja is, hogy magánértelmezését a „típus és ellenkép” elvére alapozza, valójában nem érti a „típust és ellenképet”. Az Egyesült Államokat a szent történelemben több hatalom is előképezte. Minden kétszarvú hatalom az Egyesült Államokat jelképezi az utolsó napokban, legyen szó Izrael északi és déli királyságáról, a méd–perzsa birodalomról, vagy a Szodomával és Egyiptommal ábrázolt ateista Franciaországról.

Az az időszak, amikor az Egyesült Államok képet alkot a fenevadról és a fenevadnak, előképezve volt Dániel második fejezetének vasában és agyagában, valamint a Dániel nyolcadik fejezetében kis szarvban, amely férfiként és nőként nyilvánul meg, továbbá Baál prófétáiban és a ligetek papjaiban Illés Kármel-hegyi bizonyágtételében. Salóme az Egyesült Államokat példázza Heródes részeg születésnapj ünnepségének bizonyágtételében. Pergámosz az Egyesült Államokat példázza, és azonosítja azt a megalkuvást, amely Thiatirához vezet, amely az utolsó napok pápai hatalmát példázza.

A frankok királya, Klodvig 496-ban Ronald Reagan korszakában az Egyesült Államokat jelképezi. I. Justinianus 533-ban Donald Trumpot képviseli a vasárnap törvény előtt. Mindkét előképben az Egyesült Államok azt a hatalmat képviseli, amely meghajol az utolsó napok pápai hatalma előtt, alávetve magát annak. Az alávetetten meghajló hatalom úgy jelenik meg, mint amely hódolatát fejezi ki Róma előtt. A „hódolat” cselekedete magában foglalja a király, vagyis a fő előtt való meghajlást.

Meggyőzően kimutattatott, hogy az Egyesült Államok az a hatalom, amelyet a bárányhoz hasonló szarvú fenevad jelképez, és hogy ez a prófécia akkor teljesedik be, amikor az Egyesült Államok kikényszeríti a vasárnap megtartását, amelyet Róma többsége különleges elismerésének tekint. Ám ebben a pápaságnak tett hódolatban az Egyesült Államok nem lesz egyedül. Róma befolyása azokban az országokban, amelyek egykor elismerték uralmát, még koránt sincs megsemmisítve. A prófécia pedig hatalmának helyreállítását jövendöli. „És látám, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesítették; de meggyógyították az ő halálos sebe: és csodálván az egész föld követé a fenevadat.” 3. vers. A halálos seb ejtése a pápaság 1798-ban bekövetkezett bukására mutat.

Ezután – mondja a próféta – „halálos sebe meggyógyult; és az egész világ csodálva követte a fenevadat.” Pál világosan kijelenti, hogy a „bűn embere” a második adventig fennmarad. 2 Thessalonians 2:3-8. Az idők legvégéig folytatni fogja a megtévesztés munkáját. És a Jelenések könyvének írója ezt is kijelenti, szintén a pápaságra utalva: „És imádja őt a földnek minden lakosa, akinek neve nincs beírva az élet könyvébe.” Revelation 13:8. Mind az Ó-, mind az Újvilágban a pápaság hódolatban részesül majd a vasárnap intézményének adott tisztelet által, amely kizárólag a római egyház tekintélyén nyugszik.” The Great Controversy, 578.

Az utolsó mondat további bizonyítékot szolgáltat arra, hogy White testvérnő a „régí világ” kifejezést Európa jelölésére, az „új világ” kifejezést pedig az Amerikák jelölésére értette. Mivel ez így van, az Egyesült Államok az, amely hódolatot ad a pápai hatalomnak, és a világ többi részét is ugyanerre kényszeríti. Ez azonosítja az Egyesült Államokat mint a pápai hatalom irányításának alárendeltet. Ésaíasnak az a meghatározása, valamint hangsúlya, hogy az embernek meg kell értenie a „fejet” ahhoz, hogy megalapíttassék, abban találja meg isteni célját, hogy a „fej” jelképe kulcsá válik a prófécia külső vonalának, valamint a prófécia belső vonalának megértéséhez.

Mert Szíria feje Damaszkusz, és Damaszkusz feje Reczin; és hatvanöt esztendőn belül Efraim összetöretik, úgyhogy többé nem lesz nép. És Efraim feje Samária, és Samária feje Remáliának fia. Ha nem hisztek, bizony meg nem maradtok. Ézsaiás 7:8, 9.

Az utolsó napokban, amikor minden próféta bizonyágtétele érvényben van, „a te néped erőszakos fiai” megerősítik a látomást. A Prófétaság Lelkének tekintélye alapján, és az adventizmus alapvető igazságaival összhangban, amint azok Habakuk két szent tábláján ábrázolva vannak, a „rablók” Róma jelképei. Amikor a pogány Róma Kr. e. 200-ban először lépett be a történelembe, az utolsó napok modern Rómájának előképévé lett. Ez a prófétai igazság az, ami megalapozza az utolsó napok prófétai látomását, és ha nem vagy hajlandó belátni, hogy a modern Róma „feje” a pápai hatalom, akkor bizonyosan te sem szilárdíttatsz meg.

„A világ tele van viharral, háborúval és viszályal. Mindazonáltal egy fej alatt — a pápai hatalom alatt — a népek egyesülni fognak, hogy Isten ellen támadjanak az Ő tanúinak személyében.” Testimonies, 7. kötet, 182.

Akinek van füle a hallásra, megértheti, hogy Krisztus korának zsidói egyik alapvető fogyatkozása az volt, hogy az „árnyékot” azonosították a „valósággal”. A zsidók a kereszt előtt és után istentiszteleti rendszerük előképeiben bíztak, és elutasították az Ellenképet. Azt állították, hogy az „árnyék” a „valóság”, és ezzel az ihletett feljegyzésben hátrahagytak egy népet az utolsó napokra, amely szintén az árnyékot fogja a valósággal azonosítani.

Amikor az Egyesült Államok képet alkot a fenevadról, a fenevad árnyékát alkotja meg. A valóság árnyékát alkotja meg, mert a kép előképi ábrázolás. Az Egyesült Államokat, amikor megalkotja a fenevad képét mint a Modern Róma jelképét, azonosítani annyit tesz, mint párhuzamba állítani azzal, ahogyan az ókori Izráel elutasította és keresztre feszítette a nagy Ellenképet.

Azok, akik azt a hibás nézetet tanítják, hogy az Egyesült Államok „néped rablói”, sokat beszélnek a típus és antitípus alkalmazásáról, és gyakran azonosítják az Egyesült Államokat a fenevad képével, s valamiképpen úgy vélik, hogy az Egyesült Államoknak a fenevad képével való azonosítása bizonyítja, hogy az Egyesült Államok „a rablók”. Ha valóban engednék, hogy a „típus és antitípus” alapelvei irányítsák őket, gyorsan belátnák, hogy az Egyesült Államok prófétai szerepe, amely Isten Igéjében ismételten előképezve jelenik meg, az Egyesült Államokat mint a pápai hatalomnak alárendelt hatalmat azonosítja. Felismernék, hogy a fenevad mint viszonyítási pont nélkül képtelenség azonosítani a fenevadnak olyan képét, amely nem létezett. Az egyetlen, ami meghatározhatja a fenevad képét, maga a fenevad, mert a tükörben látott látomásban a pápai hatalom az, amely felállítja a képet.

Az Egyesült Államoknak a fenevad képmását létrehozó prófeciájával párhuzamos prófétai vonal az, amikor az igaz protestantizmus szarva Krisztus képmását formálja meg. Ezt a formálódást kifejezetten Dániel könyvének tizedik fejezete azonosítja, amikor Dániel szemléli a „marah” látomást, amely a „tükör” látomás. Dániel azokat jelképezi, akik Krisztust szemlélik, és eközben Krisztus jellemét tükrözik vissza. Ha Krisztus látomása nem tárult volna Dániel elé, képtelen lett volna Krisztus jellemét visszatükrözni. Ahhoz, hogy a száznegyvennégyezer, akiket a Krisztus belső képmásának kialakításáról szóló tizedik fejezetben Dániel jelképez, szemlélhessék az Ő jellemét. Szemlélés által változnak meg.

Mi pedig mindnyájan fedetlen arccal szemlélve az Úr dicsőségét, mint egy tükörben, ugyanarra a képre változunk el dicsőségről dicsőségre, úgy, amint az Úrnak Leleke által. 2 Korinthus 3:18.

A „marah” látomás héber meghatározása, amelyet Dániel a tizedik fejezetben szemlélt, ez: „látomás; továbbá (okozati értelemben) tükör: — tükör, látomás.” Az előző versben üveggént fordított görög szó jelentése: önmagát tükrözni, vagyis visszatükröződve látni (átvitt értelemben): — úgy szemlélni, mint tükörben.

Jakab egy olyan igazságsort is elénk tár, amely a tükörrel áll kapcsolatban.

Mert ha valaki az igének hallgatója, és nem cselekvője, hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben szemléli természetes arcát; mert megnézi magát, elmegy, és azonnal elfelejti, milyen volt. De aki beletekint a szabadság tökéletes törvényébe, és megmarad amellett, az nem feledékeny hallgató, hanem a cselekedet véghezvivője lévén, áldott lesz cselekedetében. Jakab 1:23–25.

Ha szeretjük az igazságot, és ezért az Ige cselekvői vagyunk, akkor a tükör, amelybe tekintünk, a szabadság tökéletes törvénye; ha pedig nem szeretjük az igazságot, és ezután a magunk útját járjuk, miként azok tették Dániellel, amikor elfutottak, akkor a tükör csupán önmagunk visszatükröződése.

„Isten törvénye az a tükör, amely teljes visszatükröződését adja az embernek olyannak, amilyen, és eléje tartja a helyes képmást. Némelyek elfordulnak, és megfélemlenek erről a képről, míg mások gyalázkodó jelzőkkel illetik a törvényt, mintha ez meggyógyíthatná jellemük fogyatékosait. Megint mások pedig, akiket a törvény kárhoztat, megbánják törvényszegéseiket, és a Krisztus érdemeibe vetett hit által tökéletessé teszik a keresztyén jellemet.” Faith and Works, 31.

Dániel nem önmagát látta a tükörszerű látomásban; Krisztust látta, aki Jakab szabadságának tökéletes törvényének tökéletes megtestesítője.

„Krisztus földi élete a mennyei törvény tökéletes tükörképe. Őbenne van az élet, a reménység és a világosság. Íme, szemléljétek Őt, és ugyanarra a hasonlatosságra változtok el, jellemről jellemre.” Signs of the Times, 1910. május 10.

A fenevad képmása a fenevadat tükrözi vissza, és a fenevad képmásának kialakulása Isten népe számára a nagy próba, amely által örök sorsuk eldőlt. Amikor a protestáns egyházak átveszik az Egyesült Államok kormányzata feletti irányítást, létrehozzák az egyház-állam rendszernek azt a képmását, amelyet a pápai hatalom mindenkor alkalmazott. Ugyanebben az időszakban Krisztus képmása is megformáltatik az Ő végidőbeli népében. Mindazáltal azok, akik Dániellel voltak, nem látták a látomást, mert elfutottak a látomás elől.

Krisztus képmásának kialakulása az imádók két osztályának megnyilvánulását eredményezi. Az egyik osztály elutasítja a visszatükrözés elvét. A visszatükrözés elvét a tükör jelképezi, mert Krisztus a szó szerinti földi dolgokat használja a mennyei lelki igazságok szemléltetésére.

„Krisztus példázatos tanításában ugyanaz az elv mutatkozik meg, mint amely a világhoz szóló saját küldetésében is megnyilvánult. Hogy megismerhessük isteni jellemét és életét, Krisztus magára öltötte a mi természetünket, és közöttünk lakozott. Az istenség az emberségben jelent meg; a láthatatlan dicsőség a látható emberi alakban. Az emberek az ismerten keresztül tanulhattak az ismeretlenről; a mennyei dolgok a földieken keresztül tárultak fel; Isten az emberekhez hasonló alakban jelent meg. Így volt ez Krisztus tanításában is: az ismeretlent az ismert szemléltette; az isteni igazságokat pedig azok a földi dolgok, amelyekkel a nép a leginkább ismerős volt.”

„Az Írás ezt mondja: „Mindezeket példázatokban mondta Jézus a sokaságnak; ... hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott, így szólván: Példázatokra nyitom meg számat; világ

alapítása óta elrejtett dolgokat jelentek ki.” Máté 13:34, 35. A természet dolgai szolgáltak a lelki dolgok közegéül; a természet jelenségei és hallgatóinak élettapasztalatai összekapcsolódtak az írott ige igazságaival. Ily módon, a természetitől a lelki ország felé vezetve, Krisztus példázatai a láncszemei annak az igazságláncolatnak, amely összeköti az embert Istennel, és a földet a mennyyel.” Krisztus példázatai, 17.

A visszatükröződés szellemi alapelve úgy valósul meg, hogy az ember egy olyan tükörbe tekint, amely Krisztust ábrázolja, és mivel a „marah” látomás oksági látomás, a tükörben megjelenő Krisztus képe Krisztus képét hozza létre az emberiségben.

Azt állítani, hogy az Egyesült Államok az, ami megalapozza a látomást, annyi, mint azt állítani, hogy Dániel szobra az, ami megalapozza Krisztust. Krisztus az, aki megalapozza az Ő jellemének és munkájának látomását, és az antikrisztus az, ami megalapozza az ő jellemének és munkájának látomását. A látomás az, ami a tükör által visszatükröződik, és a látomást a rablók alapozzák meg. Egy fenevad képét félreérteni azáltal, hogy a képet magával a tényleges fenevaddal azonosítjuk, párhuzamos vonalakat eredményez.

A meg nem tért ember önmagát látja a tükörben; vagy ha meg is látja Isten törvényét, megvetéssel illeti a törvényt, hogy annak követeléseit elkerülje. A megtért ember Krisztust és az Ő törvényét látja a tükörben. Az Egyesült Államok a pápai hatalom képmását alkotja meg azáltal, hogy a pápai hatalmat szemléli és lemásolja azt. Az antikrisztus az Egyesült Államok által megkettőződik.

Lucifer arra vágyott, hogy Isten politikai és vallási trónjaira üljön.

Miként hullottál alá az égből, ó Lucifer, hajnal fia! Miként döntetteél a földre, te, aki megrendítéd a nemzeteket! Mert ezt monád szívedben: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem királyi székemet; és ülök a gyülekezet hegyén, messze északon. Föliből hálok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságoshoz. Ezékiel 14:12–14.

A Sátán az antikrisztus, és ugyanígy a pápai hatalom is. A pápai hatalom az egyházban foglalt helyet, és Európa politikai trónjai fölött uralkodott. Dániel tizedik fejezetének okozati tükre, amikor annak lelki alkalmazásában szemlélik, a szemlélőket Krisztus képmására formálja át. Ez az igazság irányítja az antikrisztus vonalát. Amikor egy nemzet vagy egy egyén a tükörlátomásba tekint, az okozati hatást vált ki, mivel saját képmását reprodukálja akár az azt szemlélő egyénben, akár a nemzetben, és ez vagy Krisztus képmását, vagy a fenevad képmását hozza létre. Ez párhuzamos ugyanazzal a hatással, amelyet Dániel jelképez. Krisztus az, aki megalapította a látomást Dániel számára, és az antikrisztus alapítja meg a látomást az Egyesült Államok számára, amikor az a fenevad képmását létrehozza.

E gondolatokat a következő cikkben folytatjuk.